

- Have I made all the necessary copies?
- Are my copies clean?
- Did any text get cut off while copying?

Audio/Video Activities

- Have I cued the cassette to the beginning of the text?
- Have I set the counter to zero?
- Is it too long? Can I break it into smaller components?
- What will I do if there are unforeseen mechanical problems?
- Have I checked the equipment? The more expensive the machine, the worse the quality.
- Have I given credit to authentic sources? Will this be evident to my students?

Буданова Л.Г., Торяник Л.А.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ МОНІТОРИНГУ

Сучасну, науково обгрунтовану педагогіку не можливо уявити без активного використання інструментарію об'єктивних методів вимірювання та оцінювання якісних характеристик, притаманних людині, до яких належить і рівень знань. Такий інструментарій створювався протягом останніх ста років, вдосконалюється й тепер. Мова йде про моніторинг – старанне спостереження, нагляд за процесом та змінами, що відбуваються.

Моніторинг [англ. monitoring] характерний для англійської мови суфікс “-ing” свідчить про латинське походження цього слова. Англійський тлумачний словник пропонує такий варіант перекладу дієслова monitor v. - to watch, to listen, to examine – спостерігати, слухати, перевіряти.

Звертаючись до витоків поняття «моніторинг» зазначимо, що слово «моніторинг» походить від латинського *monitor* – наглядач, контролер. Монітором називався старший учень, помічник учителя в школах, які працювали в школах за белланкастерською системою взаємного навчання. Такі школи існували в Англії, США, Франції, Швейцарії, Бельгії, Росії

наприкінці XVIII - на початку XIX століття. Монітори виступали помічниками вчителя й під його керівництвом вели заняття з рештою молодших учнів. У деяких англійських школах і навчальних закладах Швейцарії є монітор-учень, який виконує обов'язки, схожі з обов'язками старости класу.

Досліджуючи процес моніторингу, науковці пов'язують його з процесом отримання інформації (О. Абдуліна, Л. Артемчук, В. Горб, О. Локшина, О. Майоров, О. Мітіна, Л. Мишанська, С. Сіліна, В. Сушанко та інші).

До появи і розвитку кібернетики, обчислювальної техніки й інформатики поняття “інформація” трактували як відомості, що передаються усним, письмовим чи іншим способом, у тому числі за допомогою технічних засобів навчання. Тепер, зберігаючи первинний зміст, інформацію трактують як загальнонаукове поняття, що охоплює обмін відомостями між людьми.

Виділяють інформацію: за джерелами виникнення – зовнішню і внутрішню; за ступенем обробки – первинна, вторинна (похідна); за ознакою стабільності – постійна, змінна; за характером реєстрації – фіксована, нефіксована; за напрямками руху – пряма, зворотна; за змістом даних – науково-технічна, управлінська, обліково-статистична; за роллю у процесі управління – директивна, розпорядча, нормативна, прогнозна, контрольна, аналітична.

Отримана за допомогою моніторингу інформація дасть змогу своєчасно виявляти негативні факти, запобігати їх виникненню, розробляти і вдосконалювати педагогічні технології в навчальному процесі, прогнозувати розвиток системи освіти і створити умови, щоб якнайбільше студентів вищих навчальних закладів здобули якісну вищу освіту.

Процес отримання інформації – основна функція моніторингу. В основі здійснення моніторингу лежить інформаційна система.

Основною сферою використання моніторингу є інформаційне обслуговування управління. Моніторинг – це система поширення інформації про діяльність освітньої системи, що забезпечує безперервне відстеження її стану і прогноз розвитку.

Отже, за своєю сутністю моніторинг вважають засобом забезпечення

управління навчальною діяльністю студентів шляхом надання сучасної якісної і об'єктивної інформації.

1. Джерела інформації. Основним джерелом інформації є учень або студент навчального закладу.

2. Зміст інформації (динаміка індивідуальних досягнень студента у саморозвитку, рівень навчальних досягнень, компетентності тощо).

3. Розповсюдження інформації. Користувачами інформації є адміністрація, завідувачі кафедр, менеджери груп, студенти.

4. Збереження інформації. На кожному управлінському рівні створюється і зберігається інформація, що необхідна для порівняльного аналізу та прогнозування.

Моніторинг у педагогічній сфері характеризується такими ознаками: оцінка, прогноз стану суб'єктів певної діяльності і самої діяльності; спеціально організоване систематичне спостереження за станом будь-яких об'єктів з метою їх комплексної оцінки і підвищення ефективності функціонування; систематичне зіставлення реального стану об'єктів і суб'єктів певної діяльності; система збирання даних про складне явище або процес, що описується за допомогою певних ключових показників з метою оперативної діагностики стану й оцінки його в динаміці; сукупність прийомів із відстеження, аналізу, оцінки і прогнозування педагогічних процесів, пов'язаних з реформами, а також збирання і оброблення інформації з метою підготовки рекомендацій щодо розвитку реформ і внесення необхідних корективів в освіті; засіб забезпечення зворотного зв'язку, який інформує про відповідність результатів діяльності педагогічної системи її кінцевим цілям; засіб забезпечення сфери управління різними видами діяльності шляхом надання сучасної якісної інформації.

Література:

1. Майоров А.Н. Мониторинг в образовании – СПб.: Изд-во “Образование-Культура”, 1998. – 344 с.

2. Майоров А.Н. Мониторинг и проблемы информационного обеспечения управления образованием // Школьные технологии. – 1999. – №1-2. – С. 58-60.

Warenyzja E.Ya.

DIE FREMDSPRACHE ALS KOMMUNIKATIONSMITTEL IM RAHMEN DER KOMMUNIKATIVEN METHODE: ZIELE UND PERSPEKTIVEN

In der Geschichte des Fremdsprachenunterrichts fanden durch die Zeiten immer wieder verschiedenste Methodiken Verwendung. Im Unterricht für Deutsch als Fremdsprache ist dies nie anders gewesen. Zu den Gründen für die Veränderungen innerhalb der Methodiken des DaF zählen sowohl neue wissenschaftliche Erkenntnisse als auch gesellschaftlich-soziologische Veränderungen. So werden neue wissenschaftliche Konzepte und veränderte gesellschaftliche Ansprüche an die Kenntnisse einer Fremdsprache mit der Zeit in den Fremdsprachenunterricht implementiert und verändern die Methodik des Unterrichts. Das oft explizit genannte Ziel, welches hinter einer Methodik steht, liegt bei diesen Veränderungen darin, eine für die jeweiligen Umstände adäquate Form der Unterrichtsgestaltung zu finden.

Da sich nun aber die Frage stellt, was adäquat bedeute, gilt es die verschiedenen Methodiken nicht nur ihrer Form nach darzustellen. Vielmehr gehören sie auch dahingehend kritisch beurteilt, ob sie ihre selbst gewählten Grundsätze einhalten und ob sie nach heutigem Stand von Wissenschaft und Gesellschaft noch eine Funktion im modernen Fremdsprachenunterricht übernehmen können. Fragen, die hier eine Rolle spielen, sind unter anderem: Welche Position nimmt der Student als Individuum in der Methodik ein? Welche Fähig- und Fertigkeiten sollen oder wollen vermittelt werden? Welche wissenschaftlichen Ergebnisse sind oder sollten in die Methodenkonzeption miteinbezogen und welche sollten besser ignoriert werden? Die Liste der Fragen ließe sich fortsetzen [3].

Die kommunikative Methode ist für viele ein Ergebnis von Chomskys *Transformationsgrammatik* [2]. Diese besagt, dass man mit einer begrenzten Zahl an grammatischen Regeln unendlich viele Sätze transformieren kann, die für den Hörer